

בש"פ 1584/22 - אמיל גולדנשטיין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1584/22

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

אמיל גולדנשטיין

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בנצרת מיום 23.2.2022 ב-ע"ח
47151-02-22 שניתנה על ידי סג"נ א' קולה

בשם המבקש:

עו"ד אלעד בלעיש; עו"ד זאהר עבאס

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור, לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (סגן הנשיא א' קולה) ב-ע"ח 47151-02-22 מיום 23.2.2022, במסגרתה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בטבריה (השופט י' נבון) ב-ת"פ 27629-09-21 מיום 17.2.2022.

רקע והליכים קודמים

2. המבקש הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

כמתואר בכתב האישום המתוקן, ביום 2.9.2021 המבקש החזיק בדירת בת זוגו בה התגורר סמים מסוכנים

עמוד 1

מסוג קוקאין במשקל 27.94 גרם; קנבוס במשקל 5.15 גרם; וטבלית מסוג MDMA. בנוסף לכך, החזיק על גופו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 3.94 גרם, אשר היה מחולק ל-9 שקיות במשקל של כ-0.43 גרם בשקית.

3. המבקש נעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בתמציתית יתואר, כי הליך המעצר בעניינו של המבקש נידון בעבר לפני בית משפט זה ב-בש"פ 8126/21 גולדנשטיין נ' מדינת ישראל (29.11.2021). שם, נדחתה בקשתו לרשות ערר, בגדרה ביקש להורות על שחרורו לחלופת גמילה בקהילה הטיפולית "הדרך". זאת לאחר שבית משפט השלום בהחלטתו מיום 21.11.2021 (מ"ת 27653-09-21), הורה על שחרור המבקש לחלופת מעצר זו, ועל החלטה זו הוגש ערר מטעם המשיבה, אשר התקבל בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 22.11.2021 (עמ"ת 51255-11-21).

4. ביום 7.12.2021 המבקש הורשע כאמור על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון. טרם גזירת עונשו, בית משפט השלום הפנה את המבקש לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר.

5. בדיון שהתקיים ביום 17.2.2022 במסגרת התיק העיקרי, בא כוח המבקש עתר לדחות את מועד הטיעונים לעונש במספר חודשים על מנת לאפשר למבקש להשתלב בקהילה הטיפולית "הדרך", זאת בהסתמך על המלצת שירות המבחן. באת כוח המשיבה התנגדה לבקשה, וטענה כי המבקש יוכל להשתקם בין כותלי בית הסוהר, וכי ניתנה לו "הזדמנות שנייה" כלשונה, על רקע עברו פלילי.

בית המשפט דחה את בקשת המבקש לשילובו בקהילה הטיפולית, והורה על שמיעת הטיעונים לעונש בהקדם. צוין, כי החלופה שהוצעה נדחתה הן על ידי בית המשפט המחוזי והן על ידי בית משפט העליון, ולא בכדי. חלופה זו אינה הרמטית לחלוטין – תנאי המקום כוללים יציאות למטרות שונות והיא אינה מספקת הגנה או אבטחה מוחלטת מפני הימלטות.

הודגש כי במקרה דנן, נדרש שהמבקש ישהה בפיקוח מתמיד ללא יציאות כלל. זאת לנוכח עברו הפלילי, הכולל הרשעה קודמת בשורה ארוכה של עבירות סמים, לרבות סחר ותיווך בעסקאות אסורות, בגין נידון ל-10 חודשי מאסר בפועל ו-10 חודשי מאסר על תנאי. עוד צוין, כי העבירה בה הורשע המבקש מפעילה תנאי זה, כך שהוא צפוי למאסר ממושך בין כותלי בית הסוהר.

6. ערר המבקש על החלטה זו נדחה על ידי בית המשפט המחוזי. נקבע כי מדובר למעשה בערר על החלטת ביניים בהליך פלילי אשר לא ניתן לערור עליה; וכי אף לטענת המבקש עצמו, בקשתו לשילובו בקהילה טיפולית אינה מהווה בקשה לשחרור ממעצר. מכל מקום, הובהר כי אפילו אם בקשתו הייתה בגדר בקשה לשחרור ממעצר או בקשה לעיון חוזר, הרי שדין הערר היה להידחות בהיעדר שינוי נסיבות.

בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע כי נימוקי בית המשפט השלום מקובלים עליו, ובכלל אלה – היעדר קיומם של תנאי חלופת מעצר הרמטית בקהילת "הדרך"; עברו הפלילי של המבקש, וכן נסיבות ביצוע העבירה. אשר על כן, נדחה הערר.

7. מכאן הבקשה שלפניי.

לטענת המבקש, בקשתו חורגת מעניינו הפרטני, ומעוררת שאלה משפטית עקרונית - היא האם קיימת זכות ערר למבקש מקום בו המותב בהליך העיקרי דחה את בקשתו להשתחרר לחלופת מעצר טיפולית בשלב הטיעון לעונש. המבקש הוסיף וטען כי שאלה זו נענתה באופן חלקי ב-בש"פ 5752/16 וורקו נ' מדינת ישראל (4.8.2016), אולם לא ניתן בה מענה ברור למקרים כגון דא.

לטענתו, כל החלטה הנוגעת למעצר או לשחרור, נתונה להגשת ערר, כאשר הודגש כי לעיתים הודאה בכתב האישום "מאחדת" את הדיונים בתיק המעצר ובתיק העיקרי בפני המותב הדן בתיק העיקרי. לצורך תימוכין בטענתו, המבקש הפנה ל-בש"פ 4229/20 פלוני נ' מדינת ישראל (26.6.2020).

לחלופין נטען, כי החלטות הערכאות קמא שגויות, מנוגדות להמלצת שירות המבחן ופוגעות בחירותו, בהליך שיקומו ובאינטרס הציבורי. לבסוף, עתר המבקש להורות על שחרורו לקהילה טיפולית "הדרך" על פי המלצת שירות המבחן ובתנאים שייקבעו על ידי בית משפט השלום.

8. להשלמת התמונה יוער, כי נכון למועד זה נקבע דיון לשמיעת הטיעונים לעונש ליום 20.3.2022.

דיון והכרעה

9. דין הבקשה להידחות.

הלכה ידועה היא, כי רשות לערור ב"גלגול שלישי" על החלטה בעניין מעצר תינתן רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית חורגת מעניינו של המבקש, או כאשר ההחלטה עליה נסובה הבקשה פוגעת במבקש באופן חריג וקיצוני (בש"פ 7442/21 אלדדה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (7.11.2021); בש"פ 2658/20 מרעב נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (3.5.2020)).

משהבקשה שלפנינו נבחנת על פי אמות מידה אלו, ניכר כי אין מקום לקבלה.

10. בהחלטתו מושא הבקשה שלפנינו, בית המשפט המחוזי הוסיף ודן לגופו של עניין בערר המבקש, ומצא כי נימוקי בית משפט השלום מקובלים עליו.

בנסיבות העניין ומשטענותיו של המבקש נבחנו גם לגופן ולא נדחו על הסף על ידי בית המשפט המחוזי מאחר שסבר כי אין למבקש זכות ערר על החלטה זו - איני רואה צורך להידרש בתיק זה לסוגיה העקרונית אותה הוא מבקש לעורר. היינו: האם קיימת לו זכות ערר על החלטת בית משפט השלום בתיק העיקרי שלא לשלבו בחלופה טיפולית בעת הזו.

11. טענתו החלופית של המבקש, אף היא נטועה היטב בדל"ת אמותיו של עניינו הפרטני, ומשכך אינה מצדיקה מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי".

למעלה מן הצורך, לא מצאתי כל פגם בקביעה שאין לשחרר את המבקש לחלופה טיפולית בקהילת "הדרך". זאת בשם לב לעברו הפלילי הכולל הרשעה בעבירות סמים רבות; ומאחר שבעוד תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה - החזיק ברשותו כמות רבה של סמים מסוגים שונים, שלא לצריכתו העצמית.

יש לציין כי המבקש הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן, וצפוי כי גזר דינו יינתן בהקדם.

12. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ב באדר ב' התשפ"ב (15.3.2022).

ש ו פ ט
